

टी वाय. बी. ए. - जी- ३
ग्रंथपरीक्षण – घटक -१

ग्रंथपरीक्षण स्वरूप आणि चिकित्सा

प्रा. तुकाराम भवर

ग्रंथपरीक्षण स्वरूप आणि चिकित्सा :

ज्या प्रक्रियेत ग्रंथाची थोडक्यात, आटोपशीर, सर्वांगीण ओळख होते, अर्थप्रतीती प्राप्त होते त्यास ग्रंथपरीक्षण म्हणता येईल. ग्रंथातील भावसौंदर्य, विचारकल्पना यांचा आस्वाद व मूल्यमापन ग्रंथपरीक्षणात अभिप्रेत आहे; पण त्यासाठी ग्रंथाचे वाचन व परीक्षण विवेकपूर्ण - आस्वादक पद्धतीने होण्याची गरज आहे. ग्रंथातील सौंदर्याचे यथार्थतेने ज्ञान करून घेणे, रसिक वाचकांना ग्रंथ वाचण्यास प्रवृत्त करणे व त्यांच्या अभिरुची उन्नत करणे या गोष्टी ग्रंथपरीक्षणात प्रमाणभूत मानण्यात येतात. कवी, लेखकाचे व्यक्तिमत्त्व, स्वभावविशेष, प्रतिभासामर्थ्य यासह ग्रंथाचे वेगळेपण, सामर्थ्य, मर्यादा यांचे मर्म उलगडून दाखविणे हे ग्रंथपरीक्षकाचे कार्य होय!

ग्रंथपरीक्षाची उद्दिष्टे :

१) साहित्यकलाकृतीचा आस्वाद घेताना त्यातील अंतरंग, कथानक, भावसौंदर्य, तत्त्वविचार, जीवनदर्शन, व संबंधित कवी-लेखक ग्रंथकाराची कला व जीवनविषयक जाणिवा विशद करणे, याशिवाय दुसऱ्या बाजूने ग्रंथकाराच्या उणिवा, मर्यादा, त्रुटी, विसंगती, प्रमाद, दोष, सद्भावनेने दाखविणे व योग्य तो अभिप्राय देणे म्हणजे ग्रंथपरीक्षण असे सामान्यपणे म्हणता येईल.

ग्रंथपरीक्षाची उद्दिष्टे :

२) साहित्यकलाकृतीचे अवलोकन-विश्लेषण करणे. ग्रंथकाराचे व्यक्तिमत्त्व व त्याच्याशी संबंधित स्थळकाळाचे अवलोकन करणे, कलाकृतीतील सौंदर्याचा. मध्यवर्ती आशय-विषय शोधन, त्यातील भावानुभावाशी समरस होणे महत्त्वाचे ठरते. उदा. 'ज्ञानेश्वरी' तील आशयाचे व आविष्काराचे, विविध विषयांचे मर्म उलगडून दाखवणे व त्यावर आणखी ग्रंथलेखन करणे, संशोधन करणे. यासारखा दुसरा आनंद नाही.

